

ECHO DĄBROWICY

Gazeta Parafii pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy

Nr 2 (85)

Odpust parafialny 2021r.

Echo Dąbrowicy - Pismo parafii pw. Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy

Zespół redakcyjny: ks. Waldemar Głusiec, Elżbieta Gęca, Hanna Palczewska, Cezary Taracha, Dominika Wilkołek, Agnieszka Wróblewska **Skład:** Dominika Wilkołek

Adres: Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy,
Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice; tel. 81/50-20-893

e-mail: dabrowica@diecezja.lublin.pl; **www:** parafia-dabrowica.pl

FB: Parafia pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy (@parafiadabrowica)

Nr konta: BS Cyców O/Jastków 71819110422008800049870001

Druk: Wydawnictwo Muzyczne POLIHYMNIA sp. z o.o., ul. Deszczowa 19 20-832 Lublin, tel. 81 746 97 17

OKŁADKA: Najświętsza Maria Panna z Dzieciątkiem, ołtarz boczny w kościele parafialnym w Dąbrowicy,
fot.: Jacek Scherer

Redakcja dziękuje za udostępnienie zdjęcia ze str.4 Archiwum Archidiecezjalnemu Lubelskiemu.

SŁOWO DO PARAFIAN

Drogie Siostry,
Drodzy Bracia,

Czas, jaki upłynął od wydania wiosennego numeru Echa Dąbrowicy naznaczony został istotną zmianą w naszej wspólnocie parafialnej.

Dnia 27 czerwca br., podczas niedzielnej Mszy św. żegnaliśmy wikariusza ks. dr Andrzeja Kowalczyka, którego Abp Stanisław Budzik Metropolita Lubelski mianował na urząd proboszcza w parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Siennicy Nadolnej. Dziękowaliśmy Panu Bogu za dar osoby ks. Andrzeja, który przez 4 lata owocnie głosił Słowo Boże i sprawował święte sakramenty w naszej wspólnocie. Jego duszpasterskie zaangażowanie na trwałe zapisało się w sercach wdzięcznych parafian i na kartach kronik. Od 1 lipca br. posługę wikariusza w naszej wspólnocie pełni ks. mgr Michał Paśnik, neoprezbiter pochodzący z Nałęczowa. Nowemu wikariuszowi życzymy, aby szybko odczuł, że Dąbrowica jest jego domem, a wspólnota parafialna – duchową rodziną.

Obecną chwilę również znaczy istotna zmiana. Po konsultacjach z szeregiem osób działających w Radzie duszpasterskiej i poza nią postanowiłem wydłużyć czas obchodów uroczystości odpustowych, związanych ze świętem Narodzenia Najświętszej Maryi Panny. Dnia 8 września br., podczas Mszy św. o godz. 12.00, zgodnie z wiekową tradycją, dokonamy obrzędu błogosławieństwa ziarna siewnego i nasion prosząc, aby rośliny z nich wyrosłe wydały obfite plony. Następnego dnia, podczas wieczornego nabożeństwa, będziemy trwali na adoracji przed Najświętszym Sakramentem, przygotowując się duchowo do radosnego wydarzenia beatyfikacji kard. Stefana Wyszyńskiego i matki Elżbiety Czackiej.

Kolejne etapy uroczystości odpustowych to piątkowa Droga Krzyżowa na parafialnej Kalwarii i sobotnie Nieszpory za zmarłych na cmentarzu. Ostatnim akordem tegorocznych uroczystości jest procesja eucharystyczna po niedzielnej sumie o godz. 11.30. Procesja zorganizowana w niedzielę daje szansę włączenia się w nią dzieciom i młodzieży szkolnej, a także wielu parafianom pracującym zawodowo w urzędach, przedsiębiorstwach i innych instytucjach.

Odpust ku czci Matki Bożej Siewnej stanowi także cezurę dla dwóch kolejnych zmian w rytmie parafialnych celebracji liturgicznych. Po akceptacji inicjatywy ze strony Rady duszpasterskiej – uzyskanej na przedwakacyjnym zebraniu – niedzielna suma będzie Mszą św. sprawowaną w intencjach zbiorowych. Wiele osób sygnalizowało pragnienie zamówienia intencji mszalnej w niedzielę. Zbiorowa intencja o godz. 11.30 daje możliwość wszystkim chętnym zanieśienia swojego dziękczynienia lub prośby do Boga podczas Eucharystii sprawowanej w Dniu Pańskim. Drugą z istotnych zmian, które wejdą w życie po parafialnym odpuscie, jest przesunięcie godziny celebracji codziennej Mszy św. z godz. 18.30 na 19.00. To przesunięcie jest podyktowane chęcią uzyskania czasu na godne sprawowanie Eucharystii rozpoczynającej się o godz. 18.00 i osobistą modlitwę wiernych po zakończonej liturgii.

Każdemu z Was Siostry i Bracia, miłym Gościom, którzy przybędą do Dąbrowicy na uroczystości odpustowe, a także sobie życzę, abyśmy za przykładem Najświętszej Maryi Panny, która słuchała słowa Bożego i strzegła go owocnie w sercu, przynosili plon stokrotny przez naszą wytrwałość w pełnieniu Bożej woli. Z modlitwą,

Ks. Waldemar Głusiec

Z NAUCZANIA KOŚCIOŁA

Wszystko postawiłem na Maryję”

/kard. Stefan Wyszyński/

Kardynał Stefan Wyszyński przez całe życie służył Maryi, a przez Nią Chrystusowi i Kościołowi. Charakterystycznym rysem i jego posługi i duchowości była maryjność, a w licznych wystąpieniach duszpasterskich ukazywał rolę i znaczenie Najświętszej Maryi Panny w historii zbawienia oraz wynikającą z tego potrzebę przyzywania Jej wstawiennictwa i uciekania się pod Jej opiekę. Boża Matka Maryja w nauczaniu Kard. Wyszyńskiego jest nade wszystko „Tą, która uwierzyła” i jako taką stawia Ją przed Kościołem jako wzór.

„Kościół jest Chrystusowy i Maryjny. Dzieje Kościoła są dziejami Chrystusa i Maryi pełniących razem — każde w swoim zakresie — określone i niezbędne zadanie. Kościół—Matka musi mieć przy sobie i w sobie Matkę swego Twórcy — Matkę Kościoła”.

„W rysach matki rozpoznajemy największe podobieństwo do jej dzieci. Jeżeli więc chcemy poznać Syna, musimy przyglądać się Matce. Matka prowadzi do Syna!”

„Z woli Stwórcy Maryja jest początkiem lepszego świata. Tak chciał Bóg ustawiając przed ludźmi postać Służebnicy Pańskiej. (...) Dlatego wszystko, co ma się rzetelnie narodzić w Kościele Bożym, musi powstać przez przyczynę i przy najbliższym, czujnym udziale Służebnicy Pańskiej.”

„Jeśli chcecie, żeby Wasze życie było owocne, zwiążcie się ze Świętą Bożą Rodzicielką, Matką Chrystusa i Jego Kościoła. Z Jej pomocą będziecie wydawać plon stokrotny”.

„Może człowiekowi wydawać się niekiedy, że wszystko w nim zamarło, że znikąd żadnej nadziei i pomocy — nawet Bóg milczy — a jednak i w takim momencie jest przy nas Maryja. Ona stoi nie tylko pod krzyżem Chrystusa, ale pod krzyżem każdego z nas. Jest naszą Nadzieją jedyną.”

„Skoncentrowana na ludzkiej potrzebie uwaga Matki w Kanie Galilejskiej, synowska ustępliwość Jezusa wobec Maryi są tajemnicą Tych Dwojga. Nikt tej tajemnicy nie rozezna...Można wszystko przygotować. Można mieć wodę i naczynia, ale przemiana jest tajemnicą dyskretnego działania Jezusa i współdziałającej z Nim Matki. Tak dokonuje się w nas wewnętrzna przemiana „wody” naszych czynów w „Wino” łaski”

„Maryjo, czuwaj nad tym, by Twój Syn, ilekroć zapragnie narodzić się w stajni mego serca, zawsze zastał tam Twoje niepokalane ramiona; niech osłonią Go i zabezpieczą przed brudem mej duszy.”

oprac. Agnieszka Wróblewska

kard. Stefan Wyszyński - ABC Społecznej Krucjaty Miłości

1. Szanuj każdego człowieka, bo Chrystus w nim żyje.
Bądź wrażliwy na drugiego człowieka, twojego brata.

2. Myśl dobrze o wszystkich - nie myśl źle o nikim.
Staraj się nawet w najgorszym znaleźć coś dobrego.

3. Mów zawsze życzliwie o drugich - nie mów źle o bliźnich.
Napraw krzywdę wyrządzoną słowem.
Nie czyń rozdźwięku między ludźmi.

4. Rozmawiaj z każdym językiem miłości.
Nie podnoś głosu. Nie przeklinaj.
Nie rób przykrości. Nie wyciskaj łez.
Uspokajaj i okazuj dobroć.

5. Przebaczaj wszystko, wszystkim.
Nie chowaj w sercu urazy.
Zawsze pierwszy wyciągnij rękę do zgody.

6. Działaj zawsze na korzyść bliźniego.
Czyń dobrze każdemu, jakbyś pragnął, aby tobie tak czyniono.
Nie myśl o tym, co tobie jest kto winien,
ale co Ty jesteś winien innym.

7. Czynnie współczuj w cierpieniu.
Chętnie spiesz z pociechą, radą, pomocą, sercem.

8. Pracuj rzetelnie, bo z owoców twojej pracy korzystają inni,
jak Ty korzystasz z pracy drugich.

9. Włącz się w społeczną pomoc bliźnim.
Otwórz się ku ubogim i chorym.
Użyczaj ze swego.
Staraj się dostrzec potrzebujących wokół siebie.

10. Módl się za wszystkich, nawet za nieprzyjaciół.

Ks. Kardynał Stefan Wyszyński urodził się 3 sierpnia 1901 r. w miejscowości Zuzela, jako drugie dziecko w wielodzietnej rodzinie Stanisława i Julianny Wyszyńskich. Gdy miał 9 lat zmarła jego matka. Po zdaniu matury wstąpił do Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku. Otrzymał święcenia kapłańskie z rąk biskupa Wojciecha Owczarka w kaplicy Matki Bożej w bazylice katedralnej Włocławskiej. Tak sam pisał o tym dniu:

„Święcenia kapłańskie otrzymałem w kaplicy Matki Bożej w bazylice katedralnej włocławskiej w roku 1924. Byłem święcony sam – 3 sierpnia. Moi koledzy otrzymali święcenia 29 czerwca, a ja w tym dniu poszedłem do szpitala. Była to jednak szczęśliwa okoliczność, gdyż dzięki temu mogłem otrzymać święcenia w kaplicy Matki Bożej. Gdy przyszedłem do katedry, stary zakrystian, pan Radomski, powiedział do mnie: Proszę księdza, z takim zdrowiem to chyba raczej trzeba iść na cmentarz, a nie do święceń. Tak się wszystko układało, że tylko miłosierne oczy Matki Najświętszej patrzyły na ten dziwny obrzęd, który miał wówczas miejsce. Byłem tak słaby, że wygodniej mi było leżeć krzyżem na ziemi, niż stać ... Byłem święcony przez chorego, ledwo trzy-

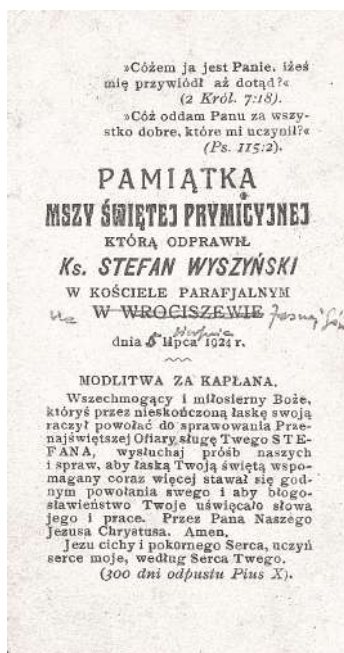
ającego się na nogach biskupa Wojciecha Owczarka ... Skoro wyświęcono mnie na oczach Matki, która patrzyła na mękę swojego Syna na Kalwarii, to już Ona zatroszczy się, aby reszta zgodna była z planem Bożym.”

5 Sierpnia 1924r. odprawił prymicyjną Mszę św. przed Cudownym Obrazem Matki Bożej na Jasnej Górze.

„Z pierwszą Mszą świętą pojechałem na Jasną Górę i tam ją odprawiłem w dniu Matki Bożej Śnieżnej, 5 sierpnia 1924 roku. Pojechałem na Jasną Górę, aby mieć Matkę, aby stanęła przy każdej mojej Mszy świętej, jak stanęła przy Chrystusie na Kalwarii. Prawdziwą męką była moja pierwsza Msza święta ... Dlaczego przyjechałem z prymicyją na Jasną Górę, a raczej – dlaczego przywiozła mnie na Jasną Górę moja siostra? Zapewne dlatego, że wychowaliśmy się w naszej rodzinie domowej w głębokiej czci do Matki Bożej. Moja matka odwiedzała Wilno, Ostrą Bramę, a mój ojciec – Jasną Górę. Później toczyli nieraz serdeczne spory na temat skuteczności przyczyny „Tej, co jasnej broni Częstochowy i w Ostrej świeci Bramie”. Urodziłem się w domu rodzinnym pod obrazem Matki Bożej Częstochowskiej, i to w sobotę, żeby we wszystkich planach Bożych był ład i porządek.”

W latach 1925-1929 studiował prawo kanoniczne i nauki społeczno-ekonomiczne na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, gdzie obronił pracę doktorską na temat „Prawa Kościoła do szkoły”. Pracował jako wikariusz na terenie diecezji włocławskiej, a także w kurii biskupiej we Włocławku. Podjął obowiązki promotora sprawiedliwości i obrońcy węzła małżeńskiego, a potem sędziego Sądu Biskupiego w Kurii Włocławskiej. Kierował Sodalizją Mariańską Ziemiań Ziemi Kujawsko-Dobrzyńskiej. Prowadził pracę społeczno-oświatową w Chrześcijańskich Związkach Zawodowych. Zorganizował Katolicki Związek Młodzieży Robotniczej. Był redaktorem naczelnym „Ateneum Kapłańskiego”, był profesorem w seminarium duchownym.

W czasie wojny imiennie poszukiwany przez gestapo, na polecenie biskupa Michała Kozała, opuścił Włocławek. Udał się do Kozłówek koło Lublina podejmując, na prośbę księdza Władysława Kornilowicza, opiekę duchową nad grupą sióstr i niewidomych dzieci przesiedlonych z Lasek pod Warszawą. Był kapelanem Zakładu dla Niewidomych w Laskach pod Warszawą, kapelanem szpitala powstańczego w Laskach, a także kapelanem AK okręgu wojskowego Żoliborz (pseudonim „Radwan III”).

W lutym 1945 roku powrócił do Włocławka, gdzie został mianowany rektorem Seminarium Duchownego. Jednocześnie z powodu braku księży, wymordowanych przez Niemców, sprawował funkcję proboszcza w dwóch parafiach.

4 Marca 1946 r. został mianowany przez Piusa XII biskupem lubelskim. *„Podobało się Bogu, aby doprowadzić mnie po wielu latach służby kapłańskiej do pełni kapłaństwa. W roku 1946 otrzymałem powołanie na biskupa lubelskiego. Byłem tym mocno przestraszony. Ponieważ czułem, że przerasta to moje siły, zwłaszcza w tak trudnych czasach, jakie przed Kościołem Bożym stanęły w okresie powojennym – opierałem się woli Stolicy Świętej. Musiałem jednak ustąpić, bo kardynał Prymas August Hlond, który mi zwiastował wolę Stolicy Świętej, powiedział: Papieżowi się nie odmawia.”*

W latach 1946-1948 porządkował zniszczoną przez okupację diecezję lubelską, wizytował parafie, wygłaszał liczne kazania, szczególnie w dzielnicach robotniczych Lublina, prowadził re-

kolekcje, organizował kursy katechetyczne, wykładał na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim i opiekował się nim jako Wielki Kanclerz.

Ojciec Święty Pius XII 12 listopada 1948 r. mianował biskupa lubelskiego arcybiskupem gnieźnieńskim i warszawskim, Prymasem Polski.

14 kwietnia 1950 r. wobec braku Konstytucji, podpisał *Porozumienie* z rządem komunistycznym w Polsce. Była to jedyna deklaracja prawna określająca sytuację Kościoła w Polsce. *„Dlaczego prowadziłem do „Porozumienia”? Byłem od początku i nadal jestem tego zdania, że Polska, a z nią i Kościół święty, zbyt wiele utraciła krwi w czasie okupacji hitlerowskiej, by mogła sobie obecnie pozwolić na dalszy jej upływ. Trzeba za każdą cenę zatrzymać ten proces duchowego wykrwawiania się, by można było wrócić do normalnego życia, niezbędnego do rozwoju Narodu i Kościoła, do życia zwyczajnego...”* Władze komunistyczne jednak nie zamierzały dotrzymywać zobowiązań.

W styczniu 1953 r. ks. Prymas Stefan Wyszyński został mianowany kardynałem.

Ks. Prymas nieustępliwie bronił Kościoła w Polsce. W imieniu Episkopatu skierował do władz państwowych memoriał, w którym mówił wyraźnie, że w obliczu krzywd, jakich doznaje Kościół w Polsce, już dalej w ustępstwach iść nie może. *„Non possumus... Rzeczy Bożych na ołtarzach cesarza składać nie wolno”*. W nocy 25 września 1953 r. został aresztowany przez władze państwowe i wywieziony z Warszawy. Więziony był w Rywałdzie, Stoczku koło Lidzbarka Warmińskiego, w Prudniku Śląskim i w Komańczy.

8 Grudnia 1953 r. ks. Prymas dokonał Aktu Osobistego Oddania się Matce Bożej.

„Święta Maryjo, Bogurodzico Dziewico, obieram sobie dzisiaj Ciebie za Panią, Orędowniczkę, Patronkę, Opiekunkę i Matkę moją. Postanawiam sobie mocno i przyrzekam, że Cię nigdy nie opuszczę, nie powiem i nie uczynię nic przeciwko Tobie. Nie pozwolę nigdy, aby inni cokolwiek czynili, co uwłaczałoby czci Twojej. Błagam Cię, przyjmij mnie

na zawsze za służę i dziecko swoje. Bądź mi pomocą we wszystkich moich potrzebach duszy i ciała oraz w pracy kapłańskiej dla innych. Oddaję się Tobie, Maryjo, całkowicie w niewolę, a jako Twój niewolnik poświęcam Ci ciało i duszę moją, dobra wewnętrzne i zewnętrzne, nawet wartość dobrych uczynków moich, zarówno przeszłych jak obecnych i przyszłych, pozostawiając Ci całkowite i zupełne prawo rozporządzania mną i wszystkim bez wyjątku, co do mnie należy, według Twego upodobania, ku większej chwale Boga, w czasie i w wieczności. Pragnę przez Ciebie, z Tobą, w Tobie i dla Ciebie stać się niewolnikiem całkowitym Syna Twojego, któremu Ty, o Matko, oddaj mnie w niewolę, jak ja Tobie oddałem się w niewolę. Wszystko, cokolwiek czynić będę, przez Twoje Ręce Niepokalane, Pośredniczko łask wszelkich, oddaję ku chwale Trójcy Świętej – Soli Deo! Maryjo Jasnogórska, nie opuszczaj mnie w pracy codziennej i okaż swe czyste Oblicze w godzinę śmierci mojej. Amen.”

Uwięziony w Komańczy w łączności z pielgrzymami zebranymi na Jasnej Górze złożył Jasnogórskie Śluby Narodu Polskiego. *„Jakże gorąco w głębi duszy pragnąłem, aby w dniu 26 sierpnia, w dniu tryumfu naszej Królowej, stać tu, wraz z ludem, u stóp Jej Tronu. Było to pragnienie bardzo usprawiedliwione, ale i bardzo dziecięce ... Czulem jednak, że trzeba wszystkiego się wyrzec, zarówno mego pasterskiego, prymasowskiego prawa, jak i radości, do której dziecko wobec swej Matki ma prawo. Czulem, że wielką chwałę Królowej Polski ktoś musi okupić. Że za nowy Jej tryumf wśród Ludu wierzącego trzeba wiele zapłacić. Że duchowe odrodzenie Narodu, podjęte w Jej Imię, na progu Tysiąclecia, przez odnowienie Ślubowań, musi bardzo kosztować. Dobrze się stało, że mnie tu z wami nie było. Za to modliłem się całą duszą, aby ta ofiara wyjednała Matce mojej i Królowej jak największą chwałę. Dobrowolnie, z całej duszy i serca wyrzekłem się obecności wśród Was w tym wielkim dniu, aby wyprosić wszystkim tu obecnym potrzebne łaski ...”*

8 Października 1956 ks. Prymas powrócił do Warszawy. W maju 1957 roku ks. Kardynał Stefan Wyszyński zainaugurował Wielką Nowennę

– dziewięcioletni czas przygotowania Narodu Polskiego do obchodów Milenium Chrześcijaństwa. Był to program odnowy Ojczyzny w oparciu o Jasnogórskie Śluby Narodu. Rozpoczęło się Nawiedzenie, czyli wędrówka Matki Bożej w kopii Obrazu Jasnogórskiego po wszystkich polskich parafiach.

18 stycznia 1965 r. w Rzymie z inicjatywy ks. Prymasa wydane zostało Orędzie biskupów polskich do biskupów niemieckich. *„Niechaj wolno nam będzie, czcigodni Bracia, zanim Sobór dobiegnie końca, zwiastować Wam, naszym najbliższym zachodnim sąsiadom, radosną wieść, że w przyszłym roku – w roku pańskim 1966 – Kościół Chrystusowy w Polsce, a wraz z nim cały Naród polski, obchodzić będzie Milenium swego chrztu, a jednocześnie święto tysiąclecia swego narodowego i państwowego istnienia. Niniejszym zapraszamy Was w sposób braterski, ale też równocześnie uroczysty, abyście wzięli udział w kościelnych uroczystościach polskiego Tysiąclecia; punkt szczytowy polskiego Tysiąclecia Te Deum Laudamus ma odbyć się z początkiem maja 1966 roku na Jasnej Górze, przed Obliczem Matki Boskiej, Królowej Polski. W tym ogólnochrześcijańskim, a zarazem bardzo humanitarnym duchu wyciągamy do Was nasze dłonie z ław kończącego się Soboru, udzielamy przebaczenia i prosimy o przebaczenie. A jeśli wy – biskupi niemieccy i ojcowie soborowi – ujmiecie po bratersku nasze wyciągnięte dłonie, wówczas dopiero będziemy mogli ze spokojnym sumieniem obchodzić w Polsce nasze Milenium w sposób całkowicie chrześcijański.”*

Władze komunistyczne przypuściły niezwykle ostry atak na osobę ks. Prymasa, nie zgodziły się także na przyjazd Ojca Świętego Pawła VI na Jasną Górę. Punktem kulminacyjnym uroczystości milenijnych było święto Królowej Polski - 3 Maja 1966 r. W tym dniu Prymas wraz z całym Episkopatem, wobec kilkuset tysięcznej rzeszy wiernych zebranych u stóp Jasnej Góry, dokonał wiekopomnego Aktu całkowitego Oddania Polski w niewolę Matce Chrystusowej za wolność Kościoła w Ojczyźnie i w świecie.

W 1978 roku ks. prymas wziął udział w konklawe, które wybrało Jana Pawła II. Aktywnie uczestniczył także w przemianach związanych z rodzącym się ruchem Solidarności, wspierając działania niepodległościowe.

16 Maja 1981 r. w przyjął Sakrament Chorych. *„Przyjdą nowe czasy, wymagają one nowych światel, nowych mocy, Bóg je da w swoim czasie... Wszystko zawierzyłem Matce Najświętszej i wiem, że nie będzie słabszą w Polsce, choćby się ludzie zmienili ... Jestem całkowicie uległy woli Ojca. Was przepraszam za nieudolność mej służ-*

by. Moja droga była zawsze drogą Wielkiego Piątku na przestrzeni trzydziestu pięciu lat służby w biskupstwie. Jestem za nią Bogu bardzo wdzięczny.”

Zmarł 28 maja 1981 r. w Uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego. Pogrzeb ks. Prymasa był jednym z największych wydarzeń patriotyczno-religijnych w powojennej Polsce. Według obserwatorów SB we mszy pogrzebowej uczestniczyło 120 tys. osób, ale inne źródła podają, że mogło być ich nawet pół miliona. Ewenementem było zachowanie władz PRL, które pozwoliły pochować Wyszyńskiego ze wszystkimi honorami przysługującymi osobom pełniącym funkcje państwowe.

/opracowała Agnieszka Wróblewska na podstawie www.wyszynskiprymas.pl/zyciorys-stefana-wyszynskiego/

Redakcja składa serdeczne podziękowanie Instytutowi Prymasowskiemu za udostępnienie archiwalnych fotografii.

Uroczysty dzień Komunii św.

Dnia 20 maja 2021 roku w naszej parafii odbyła się Uroczystość I Komunii Świętej. Ze względu na obostrzenia sanitarne związane z epidemią koronawirusa dzieci zostały podzielone na dwie grupy. Pierwsza licząca 9 osób z różnych szkół lubelskich przyjęła Pana Jezusa do serca o godzinie 10, druga zaś ze Szkoły Podstawowej w Płuszczykach licząca 10 osób na Mszy Świętej

o godzinie 12. Wszystkie dzieci, oprócz katechezy szkolnej, odbywały 2 spotkania w miesiącu w naszym parafialnym kościele. Nauki nawiązujące do duchowego przeżywania I Komunii Świętej prowadził ks. Andrzej Kowalczyk, praktyczne zaś przygotowanie dzieci należało do katechetki Hanny Palczewskiej.

Kierując się 20-letnim doświadczeniem przygotowań do I Komunii Świętej dzieci zauważyłam, że nie zawsze rodzice rozumieją, czym jest ten pełny udział dziecka w Eucharystii. Często dominuje troska o sprawy zewnętrzne, a brakuje duchowego przygotowania, czasu na wspólną modlitwę, czytania Biblii dla dzieci, przychodzenia z dzieckiem na nabożeństwa różańcowe, drogi krzyżowej czy rorat w Adwencie. Dzieci, które wrażliwieją w atmosferze modlitwy, rozmów na tematy religijne, mają nie tylko dużą wiedzę, ale potrafią odpowiednio zachować się w kościele, w szkole (zwłaszcza na katechezie) i w czasie wolnym. Dobrze, gdy dzieci zaraz po I Komunii podejmują

trud odprawiania I piątków miesiąca i dzięki dbałości rodziców zadanie to wykonują w 100 procentach. Stare przysłowie mówi „Kto pierwsze piątki odprawi jak trzeba, nie umrze w grzechu, lecz pójdzie do nieba”.

I jeszcze słów kilka o Uroczystości Rocznicy I Komunii, która odbyła się 16 V 2021 o godz. 11.30 w naszym parafialnym kościele. Dzieci z kl. IV, w strojach komunijnych, w liczbie 17 osób, odnowiły swoje przyrzeczenia chrzcielne przy zapalonych świecach. Jak przed rokiem brały czynny udział w liturgii i z większą świadomością przyjęły Pana Jezusa do serca. Wszystkim rodzicom dziękowały za ich troskę o wychowanie chrześcijańskie. Kilkoro dzieci mimo obostrzeń sanitarnych, odprawiło 9 pierwszych piątków miesiąca, przynosząc do ołtarza książeczki jako dar ofiarny dla Pana Jezusa.

Mając świadomość wieloletniej już tradycji wręczania dzieciom upominków z okazji przyjęcia przez nie I Komunii Świętej, my dorośli, zadbajmy o to by nie przysłonić nimi istoty uroczystości. Niech dziecięca radość przyjęcia do serca Pana Jezusa nie zostanie rozproszona przez atrakcje zapla-

nowane na ten dzień. Swoją postawą, skupieniem dajmy dzieciom świadectwo właściwego przeżywania Eucharystii.

Hanna Palczewska

Msza św. prymicyjna w Dąbrowicy

Każdy mężczyzna rozpoczynający formację w seminarium duchowym ma nadzieję, że za kilka lat przyjmie święcenia kapłańskie i samodzielnie będzie sprawował Eucharystię. Zgodnie ze zwyczajem, pierwszą po otrzymanych święceniach Mszę świętą, zwaną prymicją neoprezbiter celebruje w swojej rodzinnej parafii. Jest ona wyrazem więzi młodego księdza z Ludem Bożym, z którego został wybrany. Kolejne Eucharystie w pierwszych dniach po święceniach nowy kapłan sprawuje zwykle we wspólnotach i świątyniach, z którymi czuje duchową więź.

Pierwszą stacją uroczystości prymicyjnych jest dom rodzinny, gdzie prymicjant otrzymuje od swoich rodziców błogosławieństwo na drogę kroczenia za Chrystusem. Z domu rodzinnego wyrusza procesja do kościoła parafialnego. Młody kapłan w otoczeniu rodziny, przyjaciół i członków wspólnoty parafialnej przechodzi ulicami rodzinnej miejscowości, które często są specjalnie udekorowane na tę okoliczność.

W kościele neoprezbiter jest witany przez proboszcza i poszczególne grupy parafialne. Msza święta prymicyjna jest zwykle celebrowana samodzielnie przez nowego kapłana, czyli bez udziału koncelebransów, a kazanie głosi specjalnie poproszony przez niego duchowny. Na zakończenie Eucharystii neoprezbiter udziela specjalnego błogosławieństwa, które posiada rangę błogosławień-

stwa papieskiego. Papież Leon XIII w 1886 roku prymicyjną Mszę świętą wzbogacił możliwością uzyskania odpustu zupełnego pod zwykłymi warunkami. Błogosławieństwo prymicyjne udzielane jest poprzez nakładanie rąk na głowy uczestników liturgii. Często otrzymujący błogosławieństwo chwytają ręce prymicjanta i całują wewnętrzną stronę jego dłoni. Wyrażają w ten sposób swoją wdzięczność za dar święceń kapłańskich, podczas których biskup namaścił świętym olejem dłonie neoprezbitera. Uczestnicy uroczystości otrzymują także obrazki prymicyjne. Są one pamiątką udziału w wyjątkowym wydarzeniu liturgicznym i przypomnieniem o zadaniu otaczania dalszą modlitwą nowego kapłana. Na obrazku znajduje się kapłańskie motto wybrane przez neoprezbitera, a będące najczęściej zdaniem wyjętym z Pisma Świętego.

Po zakończeniu Mszy świętej krewni i znajomi nowego kapłana udają się na obiad lub przyjęcie. Zabawa prymicyjna powinna odróżniać się od wesela swoim bezalkoholowym charakterem i chrześcijańskim przesłaniem.

Tradycją lubelskiego seminarium jest celebrowanie przez neoprezbiterów Mszy świętej prymicyjnej w kościele seminaryjnym, w którym przez sześć lat dojrzewało ich powołanie. Kolejną praktyką jest ich pielgrzymka na Jasną Górę, aby przed cudownym obrazem Matki Bożej Częstochowskiej zawierzać Bogu swoją kapłańską posługę. Tegoroczni neoprezbiterzy w pierwszych dniach swojego kapłaństwa, 13 czerwca br. sprawowali także Mszę św. w kościele parafialnym pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy. Był to ich wyraz więzi ze wspólnotą wiernych, w której od pewnego czasu posługę proboszcza pełni ich dotychczasowy wychowawca seminaryjny ks. Waldemar Głusiec. Na mocy otrzymanej z Penitencjarii Apostolskiej specjalnej zgody, uczestnicy tej niecodziennej uroczystości mogli otrzymać odpust zupełny.

ks. Dawid Woliński

Pożegnanie z księdzem Andrzejem

W ostatnią niedzielę czerwca 2021 roku na Mszy świętej o godz. 10.00 uroczyste pożegnaliśmy Księdza dr Andrzeja Kowalczyka.

Na mocy dekretu Arcybiskupa Stanisława Budzika z dnia 30 czerwca br. Ksiądz Andrzej zakończył posługę wikariusza w naszej parafii i od 1 lipca objął urząd Proboszcza w parafii pw. Miłosierdzia Bożego w Siennicy Nadolnej.

W Eucharystii uczestniczyli parafianie, w tym przedstawiciele różnych wspólnot działających przy parafii, m.in. Domowego Kościoła, Akcji Katolickiej, Kółek Różańcowych, „Rodziny Radia Maryja”, wspólnoty młodzieżowej, Rady Parafialnej, a także Siostry Franciszkańki Misjonarki Maryi oraz Siostry Pasterzanki. Wszyscy zgromadzeni na Mszy dziękowali za czteroletnią obecność Księdza Andrzeja w naszej parafialnej wspólnocie i za wszelkie owoce tej posługi. W sposób szczególny dziękujemy za głoszone do nas Słowo Boże, za udzielanie Sakramentów Świętych, za posługę w konfesjonale, za wspólne wędrowanie w czasie pieszych pielgrzymek do Wąwolnicy oraz na Jasną Górę. Jesteśmy wdzięczni za pracę z II Kręgiem Domowego Kościoła, za spotkania z kołami

Różańcowymi, ze służbą liturgiczną, za przygotowanie naszych dzieci do I Komunii Świętej, a młodzieży do Sakramentu Bierzmowania. Dziękujemy również za inicjatywę cotygodniowych spotkań z młodzieżą, w wyniku czego zawiązała się wspólnota młodych osób pragnących poznawać samych siebie i pogłębiać swoją wiarę. Dziękujemy za okazywaną nam serdeczność, życzliwość, za uśmiech i pogodę ducha, za rozmowy przed Kościołem po Mszy Świętej, za wszystkie wskazówki i życiowe porady oraz za tak wielkie zaangażowanie w życie naszej wspólnoty parafialnej.

Na zakończenie Mszy Świętej Ksiądz Proboszcz Waldemar Głusiec pogratulował

Księdzu Andrzejowi dołączenia do zaszczytnego grona najmłodszych proboszczów Archidiecezji Lubelskiej. Podziękował również za duszpasterską pracę, za przykład kapłańskiego życia, który wpływa z głębokiej wiary Księdza Andrzeja, za wspólnie spędzony czas tych kilku ostatnich miesięcy. Słowa wdzięczności wyrazili również przedstawiciele Domowego Kościoła, wspólnoty młodzieżowej, Rady Parafialnej oraz Siostry Zakonne. Po Mszy Św. każdy osobiście mógł podziękować Ks. Andrzejowi za Jego posługę duszpasterską i wesprzeć ofiarą na zagospodarowanie w nowym miejscu.

Księdzu Proboszczowi Andrzejowi życzymy na nowej parafii wszystkiego dobrego. Niech Pan Bóg prowadzi Księdza przez kolejne lata jego posługiwania. Obiecujemy pamięć i modlitwę.

R.B.

Jubileusz 100-lecia posługi Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi w Polsce

Zgromadzenie Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi powstało w Indiach w Ootacamund. Zrodziło się z misyjnych potrzeb Kościoła. Papież Pius IX zatwierdził je 6 stycznia 1877 roku.

Założycielką jest Francuzka, Helena de Chappotin, o imieniu zakonnym Maria od Męki Pańskiej.

W Polsce nasza pierwsza wspólnota powstała w Łabuniach k. Zamościa, dokąd siostry przybyły z Odessy 29 czerwca 1922 roku.

Z okazji zbliżającego się 100-lecia naszej posługi w Polsce 29 maja br. na Jasnej Górze odbyły się uroczystości rozpoczynające Rok Jubileuszowy. Przeżywałyśmy wraz z zaproszonymi gośćmi wydarzenie stulecia.

W Lublinie nasz dom mieści się przy ul. Nałęczowskiej 241, na terenie parafii pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy. Aktualnie dom zamieszkuje dwie wspólnoty, jest to dom misyjny a zarazem formacyjny. Tutaj mieści się postulat. Tutaj mamy również Muzeum Misyjne, które udostępniamy zwiedzającym. Zostało otwarte w 2001r. w celu animacji misyjnej i prezentacji świadectwa zaangażowania misyjnego sióstr FMM pochodzących z 78 narodowości i pełniących

cych swą misję w 82 krajach świata. Gromadzi przedmioty codziennego użytku i kultu: ubiory, biżuterię, broni, oraz faunę i florę. Zwiedzanie pozwala docenić bogactwo kultur, tradycji, otworzyć się na powszechność i niezmierzone horyzonty misji. Muzeum daje możliwość spotkania z ludźmi, którzy dziełu ewangelizacji poświęcili całe swoje życie.

Nasze powołanie realizujemy na drodze franciszkańskiej naśladując Chrystusa pokornego i ubogiego, żyjąc Ewangelią wśród świata w prostocie, pokoju i radości. Od Maryi uczymy się kontemplacji i zawierzenia Bogu. W centrum naszego życia jest Eucharystia, codziennie w naszej Kaplicy adorujemy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie. Adoracja jest w godz. 14:00-17:30, serdecznie zapraszamy do wspólnej modlitwy i dziękczynienia za 100 lat naszej posługi w Polsce.

s. Irena Karczewska FMM

Rok pod znakiem rocznic...

Wspominanie wydarzeń minionych, przywoływanie postaci zasłużonych ludzi, którzy już odeszli, wreszcie upamiętnianie rocznic ważnych wydarzeń jest wyrazem naszej kultury, wrażliwości i poczucia więzi z przeszłością. Stanowi również doskonałą okazję do refleksji nad tym, co ważne w naszym życiu indywidualnym, rodzinnym, wspólnotowym, społecznym, narodowym i lokalnym.

Bieżący rok to czas wielu ważnych rocznic związanych z naszą parafią, zwłaszcza z posługującymi u nas kapłanami. W tekście niniejszych chciałbym przypomnieć kilka faktów z dalszej i bliższej przeszłości. Pierwsze dwie rocznice związane są z postacią ks. Antoniego Pereta. Sześćdziesiąt lat temu, 7 lutego 1961 r., powierzono mu kierowanie naszą parafią. Warto przypomnieć, że był on pierwszym proboszczem Dąbrowicy wywodzącym się z duchowieństwa diecezjalnego. Wcześniej funkcję tę pełnili Ojcowie Jezuiti. Ks. Peret zmarł pół wieku temu, 17 listopada 1971 r. Jest to jedyny, jak dotychczas proboszcz, który spoczywa na naszym cmentarzu.

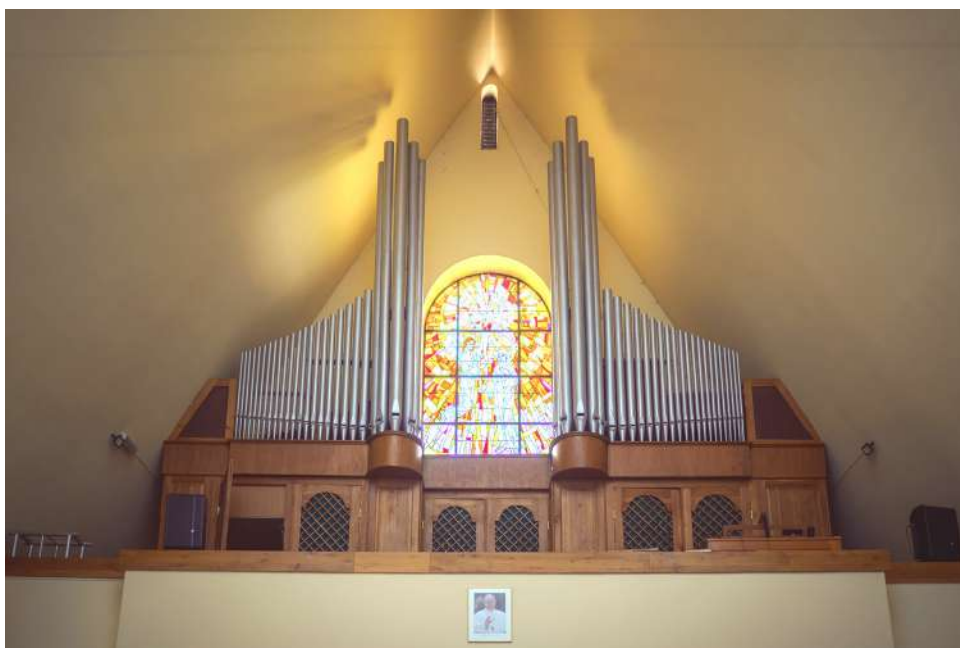
Pięćdziesiąt lat temu z kolei parafię w Dąbrowicy objął młody wówczas kapłan ks. Stanisław Flis. 17 grudnia 1971 r. powierzono mu obowiązki tymczasowego administratora, nieco póź-

niej proboszcza parafii. Jak pamiętamy, ks. Stanisław zmarł w początkach bieżącego roku, po kilkudziesięciu latach pracy w Stanach Zjednoczonych (zwłaszcza w Orchard Lake).

Ważne wydarzenia w dziejach naszej lokalnej wspólnoty miały miejsce również przed czterdziestu laty. 13 kwietnia 1981 r. z funkcji proboszcza Dąbrowicy został odwołany ks. Jan Sobczak, który spędził następnie kilkanaście lat jako misjonarz w Afryce. Jego miejsce zajął wówczas ks. Stanisław Wielgus. Myślę, że najstarsi parafianie pamiętają ks. Pereta, nieco młodsi zaś ks. Flisa, a jeszcze młodsi księża Sobczaka i Wielgusa. Wspominając ich pobyt wśród nas, ich posługę duszpasterską i pracę, pamiętajmy o nich w naszych modlitwach.

Na koniec chciałbym przypomnieć jeszcze jedno wydarzenie z przeszłości. Dwadzieścia lat temu, w 2001 r., rozpoczęliśmy cykl pt. „Spotkania z Muzyką Organową w Dąbrowicy”. Przez kilka kolejnych sezonów organizowaliśmy koncerty promujące wartościową muzykę w lokalnej społeczności, zapraszając znakomitych muzyków, prezentując ciekawy repertuar i zabiegając o wysoką kulturę muzyczną w naszej parafii. Może warto wrócić do tego pomysłu.

Cezary Taracha

Nowe życie krucyfiks

Kiedy wchodzimy do kościoła parafialnego od strony zachodniej, nasz wzrok kieruje się na wspaniały krucyfiks znajdujący się w kruchcie, po lewej stronie. Samo słowo „krucyfiks” pochodzi od łacińskiego „cruci fixus” czyli „przybity do krzyża” i odnosi się do ukrzyżowania i męczeńskiej śmierci Jezusa. Najczęstszą postacią krucyfiksów jest krzyż z przybitą do niego wyrzeźbioną postacią Zbawiciela. Zdarza się jednak, a przykład tego rodzaju przedstawienia mamy również w naszym kościele parafialnym, że podobizna Chrystusa jest namalowana na drewnianym czy kamiennym krzyżu.

Nasz piękny krucyfiks jest z nami od bardzo dawna, od blisko czterdziestu lat. Powstał na przełomie lat siedemdziesiątych i osiemdziesiątych XX wieku. Jego autorem jest nieżyjący już znakomity artysta ludowy i rzeźbiarz z Podlasia Lucjan Boruta. Niepełnosprawny twórca został sprowadzony do Dąbrowicy przez ówczesnego proboszcza naszej parafii ks. Jana Sobczaka. Ks. Sobczak przygotował wówczas ambitny projekt budowy nowego kościoła połączonego z ośrodkiem rekolekcyjnym dla niepełnosprawnych. Na jego prośbę Lucjan Boruta tworzył cykle rzeźb, które miały wypełnić wnętrze przyszłej

świętyni, przede wszystkim cykl 12 apostołów oraz 4 ewangelistów. Powstawały również inne rzeźby, wśród nich krucyfiks. Jak wszystkie rzeźby nadbużańskiego artysty, cechuje go wielka ekspresja i dynamika.

Wchodząc do naszego kościoła, zwykle dotykam ręką stóp Chrystusa. Czasem dłużej przy-

glądam się pięknej rzeźbie. Jakiś czas temu spostrzegłem na powierzchni krucyfiksów, na postaci Chrystusa, drobne otwory i wysypującą się na zewnątrz drewnianą mączkę. Nie ulegało wątpliwości, że rzeźba została zaatakowana przez szkodniki. Swoim spostrzeżeniem podzieliłem się z kilkoma osobami, w tym z ks. proboszczem. Postanowiliśmy działać, aby ratować piękne dzieło pana Boruty. Pragnąc dowiedzieć się, jaki owad niszczy drewno, skontaktowałem się z panią Jadwigą Król-Wilczek, znakomitą rzeźbiarką z Zakopanego. Okazało się, że sprawcą zniszczeń naszego krucyfiksów jest kołatek domowy. Dzięki staraniom ks. proboszcza Waldemara Głuśca oraz finansowemu wsparciu pana Mieczysława Jureckiego, rzeźba została poddana specjalistycznym zabiegom mającym na celu usunięcie szkodnika, a następnie zakonserwowana. Po kilku tygodniach wróciła na swoje miejsce.

Cezary Taracha

UROCZYSTOŚCI ODPUSTOWE 2021

Parafia Narodzenia NMP w Dąbrowicy

Środa, 8 września

Msze św. – godz. 8.00, 12.00 i 18.00

**Msza św. z obrzędem błogosławieństwa
ziarna siewnego i nasion**
– godz. 12.00

Czwartek, 9 września

Msze św. – godz. 18.00 i 18.30

**Adoracji Najświętszego Sakramentu
z refleksją nad przesłaniem kard. Stefana
Wyszyńskiego i matki Elżbiety Czackiej**
– godz. 19.00

Piątek, 10 września

Msze św. – godz. 18.00 i 18.30

Droga krzyżowa na parafialnej Kalwarii
– godz. 19.00

Film w kinie plenerowym – godz. 19.45

Sobota, 11 września

Msze św. – godz. 18.00 i 18.30

Nieszpory za zmarłych na cmentarzu
– godz. 19.00

Film w kinie plenerowym – godz. 19.45

Niedziela, 12 września

Msze św. – godz. 8.00, 10.00, 11.30 i 17.00

Msza św. z procesją eucharystyczną
– godz. 11.30

Z PARAFIALNEJ KSIĘGI

SAKRAMENT CHRZTU ŚWIĘTEGO

...ja Ciebie chrzczę w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego...

Anna Mazur	Gabriel Podolak	Kazimierz Kaczorowski
Marcel Woźny	Antoni Rafał Mróz	Mikołaj Michno
Rafał Gęca	Filip Waldemar Więclawski	Alicja Zofia Bednarz
Laura Maria Winogrodzka	Kacper Mieczysław Mirosław	Wiktor Golas
Jakub Kiciński	Jakub Tatar	Karolina Julia Mazurkiewicz
Lilianna Łbik	Mateusz Majek	
Olivier Maksymilian Gawidziel	Iga Barbara Ziemkowska	

SAKRAMENT MAŁŻEŃSTWA

...ślubuję ci miłość, wierność i uczciwość małżeńską...

Adrian Krasowski i Patrycja Maria Stępiak

Marcin Węclawski i Joanna Piechowska

Dariusz Barczak i Magdalena Gózdź

BÓG MIŁOSIERNY DAJE ODKUPIENIE

Polecamy miłosierdziu Bożemu tych, którzy zasnęli w pokoju z Chrystusem w nadziei zmartwychwstania:

Feliksa Wrona	Krzysztof Kasieta	Anna Drozd
Andrzej Marian Palak	Dariusz Jan Taracha	Mariusz Andrzej Górecki
Andrzej Kotowski	Andrzej Zięba	Marianna Michałojć
Marianna Brodziak	Jan Mateusz Piątek	
Zofia Rozwadowska	Józef Miącz	<i>Niech odpoczywają w pokoju...</i>

PORZĄDEK SPRAWOWANIA

MSZY ŚW. I NABOŻEŃSTW

Msze Święte:

Dni powszednie: 18:00 i 19:00

Niedziele: 8:00, 10:00, 11:30 (intencja zbiorowa), 17.00

Święta kościelne: 8.00, 18.00 i 19.00

Spowiedź: 15 minut przed każdą Mszą Świętą.

W pierwszy piątek miesiąca: 17.15

Adoracja Eucharystyczna:

W pierwszą niedzielę miesiąca: 9:00 – 10:00

Nabożeństwo I-go Czwartku, Piątku i Soboty:

Odpowiednio – 18:30

Nabożeństwo różańcowe:

W niedzielę – 9:00, w dni powszednie – 18:30

Nabożeństwo wypominkowe:

W niedzielę – 9:00, w dni powszednie – 18:30

Msza św. zbiorowa za wstawiennictwem

św. o. Maksymiliana M. Kolbego:

8. dzień miesiąca (intencje składamy w kaplicy)

Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP:

Niedziela przed Mszą Świętą o godz. 8.00

K A L E N D A R I U M 2021

- Wrzesień** Nowy porządek Mszy św. (od 13.09.2021) w dni powszednie – godz. 18.00 i 19.00
- 01.09 Rozpoczęcie roku szkolnego 2021/2022: Msza św. – 9.00
- 04.09 Piesza Pielgrzymka do Sanktuarium Matki Bożej Kębelskiej: Msza św. – godz. 8.00
- 08—12.09 Uroczystości odpustowe ku czci Narodzenia Najświętszej Maryi Panny
- 08.09 Święto Narodzenia NMP: Msza św. z obrzędem błogosławieństwa ziarna siewnego i nasion – godz. 12.00; Pozostałe Msze św. – godz. 8.00 i 18.00
- 10.09 Droga Krzyżowa po parafialnej Kalwarii – godz. 19.00; Film w kinie plenerowym – 19.45
- 11.09 Nieszpory za zmarłych na cmentarzu – godz. 19.00; Film w kinie plenerowym – 19.45
- 12.09 Msza św. z procesją eucharystyczną – godz. 11.30; Dzień beatyfikacji kard. Stefana Wyszyńskiego i matki Elżbiety Czackiej
- 13.09 Różaniec fatimski w intencji mieszkańców Kol. Płuszwowice przy szosie, godz. 17.00
- 18.09 Wspomnienie św. Stanisława Kostki: Modlitwa w intencji dzieci i młodzieży – 18.00
- 19.09 Jarmark Firlejowski: Msza św. – godz. 11.30
- Październik** Nabożeństwo różańcowe: niedziela – godz. 9.00; dzień powszedni – godz. 18.30
- 01.10 Poświęcenie różańców dla dzieci z klas III: Msza św. – godz. 18.00
- 10.10 XXI Dzień Papieski: Msza św. z formularza o św. Janie Pawle II – godz. 10.00
- 13.10 Różaniec fatimski w intencji mieszkańców Dąbrowicy Południowej i Kol. Płuszwowice, godz. 17.00
- 14.10 Dzień Edukacji: Modlitwa w intencji nauczycieli, wychowawców i wykładowców – godz. 18.00
- 18.10 Święto św. Łukasza: Modlitwa w intencji lekarzy, pielęgniarek i pracowników służby zdrowia – godz. 18.00
- Listopad** Modlitwa wypominkowa: niedziela – godz. 9.00; dzień powszedni – godz. 18.30
- 01.11 Uroczystość Wszystkich Świętych: Msza św. z procesją na cmentarz – godz. 11.30
- 02.11 Dzień Zaduszny, Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych: Msze św. – godz. 8.00, 18.00 i 19.00. Procesja na cmentarz – 18.30
- 11.11 Narodowe Święto Niepodległości: Modlitwa w intencji Ojczyzny – godz. 10.00
- 22.11 Wspomnienie św. Cecylii: Modlitwa w intencji zespołów, muzycznej oprawy liturgicznej, a także Zespołu Śpiewaczego i Zespołu Pieśni i Tańca Dąbrowica – godz. 18.00
- Grudzień** Msze św. roratnie w środy i soboty – godz. 6.30
- 05.12 św. Mikołaj przychodzi do dzieci
- 11—13.12 Rekolekcje adwentowe
- 24.12 Wigilia ze zmarłymi: Msza św. i modlitwa za zmarłych, których zabraknie przy wigilijnym stole – godz. 9.00

